

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 131. Huberti Giphanii mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

Sæc. XVII. refutationem totius Calviniana Theologiae
A.C. 1604 Oppugnabat quoque Magdeburgenis
Centuriatores & Calvinistas, contra
quos elucubrabat, *thesaurum Antiquitatum Ecclesiasticarum* ex septem prioribus
Annalium Baronii tomis decerpsum.
Exstat quoque illius Confessio Hieronimiana seu ex D. Hieronymi operibus
hausta atque ad locos Theologicos adaptata: Elucubrabat etiam *Hierarchicam Anacrisin* adversus varios Calvinistorum libros, & contra celebratas a
iisdem Synodos: Ceteris vero ingenii
sui monumentis palmam præripit eis
Bibliotheca Catholica & Orthodoxa continet
summam totius Theologiae Calviniana
Institutionibus Joannis Calvini &
communibus Petri Martyris comprehensam.

§. CXXXI.

Huberti Giphanii mors.

Thuan. Inter Scriptores Catholicos locum sibi
1. 132. vendicat haud postremum Hubertus
Lambin. in Giphanius, qui quamvis pro diversitate
præfat. edit. Regionis diversam profiteretur Religionem,
3. *Lucret.* potissimum tamen ætatem usque
Swertiaus in ad extremos vitae suæ dies in Catholicice
Athen. Belg. fidei unione transfigebat. Erat is Bur-
in Geldria die vigesima quinta Junii na-
tus, ac primis literarum rudimentis in
Belgio, ac præprimis Lovani imbutus
postea

postea vero Parisios profectus ibidem Sæc. XVII.
miram in liberalibus disciplinis profe- A.C. 1604.
stum fecerat, dato suæ eruditionis pri-
mo experimento, dum collectanea in
Titum Carum Lucretium ediderat;
Dionysius enim Lambinus, etsi Gipha-
nii capitalis inimicus etiam eundem
de Plagio in suis commentariis in Lu-
cretium insimulet, hoc tamen Laudis
eidem tribuit, quod antiqui hujus Scri-
ptoris opera longe magis exacta reddi-
derit, quam Michael Marullus Byzan-
tinus, qui tam celebrem Authorem mi-
fere interpollaverat: Tentata hac lu-
cubratione Giphanius anno Salutis re-
paratæ millesimo quingentesimo sexa-
gesimo septimo Jurisprudentiam pro-
fessus, Aureliæ Doctoratus laurea de-
coratur, inde cum quodam Franciæ Le-
gato in Italiam profectus, cum in Ger-
maniam rediret, adolescentiæ æstu ab-
reptus Protestantium sectæ tum per Bel-
gium invalescenti nomen non animum
dedit: nihilominus ab Acatholicis, ut
Profelytum suum melioris fortunæ spe
detinerent, primo Argentinæ moralium
Professor, postea Politices, creabatur,
demum Altdorffii anno Christi millesi-
mo quingentesimo octogesimo tertio
Justiniani Institutiones explanare per-
missus. Inde vero Ingolstadium Bava-
riæ urbem evocatus secta, quam pro-
prii

Sæc. XVII. prii commodi studio amplectebatur, &
 A. C. 1604. jurata jurisprudens iam tanto Studio
 rum applausu in Academia tradebat, ab ipsomet Imperatore Rudolpho II. amplis stipendiis invitatus ad Aulam Cæsaream emigraret, Cæsarei Consilii honore decoratus. Tandem vero ptuagenario major die vigesima ferme Julii Pragæ in fidei Catholicæ professione obiit, relicts admodum præclara ingenii sui monumentis, inter quæ principue ab ipsomet Caspare Scipio Catico sui ævi accerrimo deprædicantur ejusdem Commentarii in Institutiones. Edidit quoque suam *Juris Oeconomia*, *Lecturas Altidorfianas*, antinomiam iuri feudalismi, & commentarium de Regulari jure Elucubrabat etiam tractatus de iure fororum, necnon commentarium de restitutionibus & Ordine judiciorum præ plurima alia opuscula.

§. CXXXII.

Justi Baronii obitus.

Miræus L'c. Bellarmin. Quo anno Justus Baronius deceperit, incertum est, de eo tamen Augustinus Miræus scribit, quod hoc anno natus esset, aut potius floruerit; imo ipsam adhuc mortuo jam Cardinale Baronio vita superstitem fuisse, testatur ejus epistola de dicti Cardinalis obitu ad Nicolaum